

Sag eller ikke. Det ærede Medlem for Præsby Amtis 1ste Valgkreds (Scavenius) mente, at Finantslovens Behandling var gaaet saaledes iaar, at Finantsloven nok kunde vise sig acceptabel. Det har ogsaa været Tilfældet de andre Aar. Det har været fortrinlige Finantslove, som man har leveret. Jeg vil paatage mig paa mangfoldige Punkter at vise, at man ikke har faaet omhyggeligere og velvilligere behandlede Bevillinger end dem, som det meget udfregne Flertal har budt de Regjeringer, som have staaet os imod i mange Punkter. Man har havt Held med at tage et eller andet Punkt op og forelsket sig i det, og for at vise, at Folkethinget havde en sekunder Betydning med Hensyn til Finantslovens Behandling, har man forlangt, at Folkethinget skulde tage flere Spørgsmaal tilbage igjen. Saaledes har jeg opfattet Historien, thi at selve Finantslovens Indhold har givet Anledning til disse Bevægelser, kan jeg ikke erkjende. Man er gaaet ud fra i alle de Aar, som jeg erindrer Finantslovens Behandling, at man kunde give en Finantslov, som paa en billig og rimelig Maade imødefom alle Samfundets Interesser, saaledes at det ene ikke skulde lide for det andet. Det er ganske vist, at mange Interesser ere komne til at lide, fordi man i den Henseende ikke altid havde Regjeringer, der vilde imødefomme dem paa den Maade, som man kunde ønske, eller fordi man ikke havde forberedt og indrettet Administrationen saaledes, at den kunde modtage Bevillingen; men det er ikke Flertallets Skyld, og efter Omstændighederne har Finantsloven altid havt den Karakter, som jeg tidligere har omtalt. Hvorvidt det nu alligevel i Aar vil blive en mørk Næt, vil jeg tillade mig at betvivle, meget at betvivle, thi hvad enten den ærede Minister nu faar de 280,000 Kr. eller ikke, saa er jeg overbevist om, efter de Oplysninger, der foreligge, at det ikke kan skabe nogen Vanskelighed for en kraftig Fremme af Bygningen af det Skib, der staaar paa Værftet.

Scavenius: Hvad den ærede Ordførers sidste Bemærkning angaar, veed jeg ikke af, at jeg i mine Udtalelser har klaget over tidligere Finantslove. Den tidligere Strid, der har været ifjor og længere tilbage, synes jeg, at vi kunne lade ligge, den kommer ikke Sagen meget ved for Dieblisset. Men naar det ærede Medlem ligeledes har udtalt, at vi have skuet denne Sag op til en Spide, som den ikke fortjener, tror jeg ikke, at det er berettiget fra det ærede Medlems Side, thi Flertallet har ikke stillet sit Forslag om at stryge de 380,000 Kr. som et blot og bart finantsfielt Forslag, som et Forslag, der kun gaar ud paa at spare Penge. Hvis Flertallet virkelig stod saaledes, saa kunde man fra de Herrer's Side maasse gjøre denne Behreidelse mod os, at vi skruede Sagen for høit op. Men nei, Flertallet havde stillet det som et Principspørgsmaal. Flertallet

har i alt Fald ved den ærede Ordførers egne Udtalelser idag — jeg kan ikke nøie huske Udtrykkene i Betænkningen — stillet det op som et Princip, at ekstraordinære Bevillinger til Flaadens Udvikling udover de sædvanlige 1,200,000 Kr. kun skulle kunne bevilges, for saa vidt Flertallets Fordring om en ny Stat er gjenemsjort. Overfor denne Paastand, tror jeg ikke, at der kan bebreides os, at vi skruede Spørgsmaalet op, det er sat op i Forveien af Flertallet. Jeg skal dernæst tillade mig at gjøre en Bemærkning endnu. Saaledes som Stillingen var ifjor, blev Resultatet, at dette Thing bevilgede ikke blot Paabegyndelsen af Pantserflibet uden Hensyn til Staten — det var ganske vist det væsentligste Principspørgsmaal, som laa for, og det maa naturligtvis altid være det væsentligste, at man begynder paa Noget — men dette Thing bevilgede ogsaa ifjor uden Hensyn til den forbrede Stat den ekstraordinære Bevilling. Det synes derfor at være ganske naturligt, hvad jeg sagde, at det var en Konsekvens, som man med god Grund kunde forlange af Thinget, at det ogsaa i Aar uden Hensyn til den forbrede Stat bevilgede den ekstraordinære Sum til Pantserflibet. Skulde jeg udtrykke mig kort, saa vilde jeg sige, at den ærede Ordfører synes at have en Følelse af, at der fra hans Synspunkt set er tabt en Position ifjor, som han i alt Fald delvis vil søge at tilbageerobre i Aar.

Marineministeren (Haffner): Den ærede Ordfører udtalte i sin Henvendelse til den ærede Rigsdagsmand for Njøbenhavns 8de Valgkreds (Havn), at Forudsætningen, da man ifjor gav Bevillingen, var, at man skulde komme til at staa overfor en velvillig Modpart. Den ærede Ordfører antog saaledes, at det vel blev en Modpart, men han forudsatte, at det vilde blive en velvillig. Dette sidste Tilførsord tror jeg, at jeg kan tilegne mig overfor det ærede Flertal i Udvalget; velvillig har jeg hele Eiden stillet mig over for det. Den ærede Ordfører hævdede dernæst i sin sidste Udtalelse, at, naar der blev forlangt en ekstraordinær Bevilling, maatte den ogsaa tilveiebringes paa ekstraordinær Maade; men jeg veed ikke, hvorfor den ærede Ordfører netop vilde gjøre dette gjældende med Hensyn til Pantserflibet „Helgoland“ og netop paa dette Standpunkt. Det kan, som jeg udtalte, da jeg første Gang havde Ordet, gjøres gjældende paa et senere Stadium og ved et andet Lovforslag, men jeg synes, det er urigtigt at gjøre det gjældende her. Dernæst synes den ærede Ordfører ogsaa at overse, at Bevillingen til Pantserflibet „Helgoland“ ikke er den eneste ekstraordinære Bevilling, der af Marineministeren forlanges paa § 26. Der er iaar foruden de 380,000 Kr. til Fremme af dette Sømateriel, saavidt jeg kan se efter en løselig Opsummering, forlangt 734,000 Kr. til Opnaaelsen af andre Formaal, og den ærede Ordfører for-